

Три радіостанції, що належать одному радіохолдингу «ТАВР Медіа», пропонують для завантаження фрагменти ранкових шоу окремо або за допомогою RSS. Кожен файл – не більше 5 хвилин.

Також, на сайті «Радіо Roks» пропонуються аудіоматеріали для прослуховування онлайн або завантаження в архіві програм. Три з восьми наявних радіопрограм мають можливість підписки на подкасти: «Суть подій», «Рок-концерт» та «Новий рок». Тут випуски збережені повністю, без поділу на фрагменти, такий принцип публікації подкастів ми називаємо послідовним або цілісним. Варто зазначити, що радіо програма «Суть подій» триває не більше 4 хвилин, тому ділити аудіофайл на фрагменти було б недоцільно.

Отже, можемо стверджувати, що саме фрагментарна подача є характерною рисою сучасного подкастингу на сайтах українських радіостанцій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Докука С. В. Клиповое мышление как феномен информационного общества / С. В. Докука // Общественные науки и современность. – 2013. – № 2. – С. 169–176.

2. «Карточный домик»: как на смену клиповому мышлению приходит сериальное [Електронний ресурс] // Хвиля. – 2016. – Режим доступу до ресурсу : <http://hvylya.net/analytics/society/kartochnyiy-domik-kak-na-smenu-klipovomu-myshleniyu-prihodit-serialnoe.html>.

3. Словник: новітні медіа та комунікаційні технології : комплекс навчальних програм для спеціальностей «журналістика», «видавнича справа та редагування», «реклама», «зв'язки з громадськістю» / За заг. ред. В. Е. Шевченко. – К. : Паливода А. В., 2012. – С. 412

Карнаух Е. О.,
студент,
Бердянський державний
педагогічний університет

СВОЄРІДНІСТЬ НАУКОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ ЯК ЗАСОБУ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Актуальність обраної теми дослідження зумовлена необхідністю популяризації наукової діяльності в Україні, її виходу на міжнародний рівень та потребою в інструментах координації дій дослідників. Проблематикою наукових видань цікавилися такі

вчені як М. Когаловський, К. Кудим, Л. Костенко, М. Згуровський та інші. Нині ще залишились не розробленими питання щодо специфіки наукових інформаційних ресурсів в Мережі, не сформовані вимоги до них, критерії якості тощо. Саме тому необхідно визначити характерні риси наукових інформаційних ресурсів, що вирізняють їх поміж інших.

Мета дослідження – виявити особливості наукових інформаційних ресурсів в контексті системи засобів масової комунікації. Для досягнення поставленої мети було розв'язано такі *завдання*: проаналізовано нині наявну теоретико-методологічну базу дослідження; охарактеризовано наукові інформаційні ресурси в Мережі як суб'єкт системи засобів масової комунікації; виявлено типотворюючі особливості наукових інформаційних ресурсів. *Об'єкт дослідження* – наукові інформаційні ресурси в Мережі; *предмет дослідження* – їх типотворюючі та функціональні особливості.

Поява мережевих наукових ресурсів сприяла розвитку наукової комунікації на глобальному рівні. Завдяки ним з'явилась не лише можливість в широкого загалу мати доступ до усієї необхідної наукової інформації, а й сформувалося середовище для різноманітних наукових дискусій, координації дій дослідників, визначення пріоритетів діяльності тощо. Досліджуючи електронні наукові видання, Г. Шемаєва зазначає, що «...Існуючі форми подання знань переносяться в нове технологічне середовище, формуються нові інструменти, засоби, форми інформаційної взаємодії у вигляді веб-сторінок наукових установ, окремих учених, наукових журналів, наукових конференцій, дискусійних груп, форумів тощо, що сприяє виникненню нових відносин між автором, редактором, видавцем, бібліотечною установою і споживачем наукової інформації» [3]. Важливу роль у розвитку сучасної науки відіграють електронні видання, що поширюються через Мережу, зокрема електронні журнали.

Більшість сучасних наукових видань мають дві версії: друковану та електронну. Однак, вже сьогодні деякі з них існують лише в електронному форматі. За даними 38-го видання Ulrich's International Periodicals Directory до наукових журналів віднесено 49 499 видань, із яких 463 існують тільки в електронній формі, а 8 505 видань мають дві паралельні версії: друковану та електронну [2]. Це свідчить про той факт, що йде стрімкий розвиток альтернативної системи формування сучасних наукових ресурсів.

У випадку, коли у видання є друкована та електронна версія, то остання лише доповнює першу, а не є незалежним джерелом інформації. Це пояснюється тим, що веб-технології дають

можливість візуалізувати науковий текст графічною інформацією. Таким чином, «...наявним є поступове перетворення статті в основну структурну одиницю системи наукових комунікацій в електронному середовищі» [3].

Особливості функціонування наукових інформаційних ресурсів найбільш схожі з тими, що характерні для електронних бібліотек: ЕБ є комп'ютерною системою і керування ресурсами здійснюється за допомогою додатків, які працюють на комп'ютері; система перебуває у всесвітньому інформаційному просторі – взаємодія з системою можлива через мережу на будь-якому рівні (користувальницькому, службовому, адміністративному); система зберігає не тільки дані (тобто документи), але і метадані, тобто «дані про дані» (про зміст документів і їх структуру); система зберігає дані різного типу (текст, зображення, відео) і може подавати дані в різних форматах (HTML, PDF тощо); дані зберігаються в структурованому і систематизованому вигляді; система каталогізує всю збережену в ній інформацію за єдиним уніфікованим форматом; існують різні способи доступу до даних – перегляд, пошук, імпорт, експорт» [1].

Таким чином, серед основних особливостей сучасних наукових видань можна відмітити те, що вони існують як у друкованому, так і в електронному вигляді. Завдяки можливостям останнього, наукові тексти можуть доповнюватися візуальною інформацією, що загалом сприяє підвищенню рівня інформативності наукових ресурсів. З точки зору функціонування електронних наукових видань спостерігаємо паралель з функціонуванням електронних бібліотек, що вказує на спільний вектор розвитку цих типів ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антопольский А. Б. Концепция электронных библиотек [Электронный ресурс] / А. Б. Антопольский, К. В. Вигурский // Электронные библиотеки. – 1999. – Том 2. – Вып. 2. – Режим доступа : <http://www.elbib.ru/index.php-tml?page=elbib/rus-/jou-rnal/19-99/part2/antopol>
2. Босина Л. В. Интернет – источник комплектования библиотек СО РАН иностранными научными журналами / Л. В. Босина, Т. А. Миськова // Материалы VI научной сессии ГПНТБ СО РАН (Новосибирск, 9–10 нояб. 2000 г.) / Отв. ред. Е. Б. Соболева. – Новосибирск : ГПНТБ СО РАН, 2001. – С. 24–32.
3. Шамаева Г. В. Електронні періодичні видання наукових установ України в системі наукових комунікацій [Електронний ресурс] / Г. В. Шамаева // Бібліотечний вісник. –

2006. – Режим доступу до ресурсу : http://dspace.nbuiv.gov.ua/bits-tream/handle/123456789/935/02_Shamayeva.pdf?sequence=1

Коломієць А. Р.,
студентка,
Національний авіаційний
університет (м. Київ)

ВПЛИВ БЛОГІВ НА СУЧАСНЕ СУСПІЛЬСТВО

Віртуальна мережа об'єднує в собі надзвичайну кількість людей. За допомогою всесвітньої павутини нам стала доступною будь-яка свіжа та ексклюзивна інформація. Її можна отримати у формі новин і добірок матеріалів на певну тему із різних джерел. Тобто ми можемо говорити про те, що Інтернет став потужним каналом комунікації та інформації. Одним із актуальних засобів даного каналу є блоги.

Блог (англ. blog, від «weblog») – мережевий журнал або щоденник подій, який регулярно поповнюється текстами, фото або мультимедійними даними [3, 9].

Блоги замінили для багатьох Інтернет-користувачів традиційне живе спілкування, і на сьогоднішній день все більше людей надають перевагу онлайн-спілкуванню. Зазвичай блог ведеться під псевдонімом, а зображення користувача може представляти собою не лише справжню фотографію автора, але і абстрактне зображення. Тому іноді визначити авторство блогу неможливо. Основні функції спілкування в блогах містять в собі риси безпосереднього спілкування, персонального і масового, медійного, опосередкованого спілкування.

Першим блогом вважається сторінка винахідника Всесвітньої павутини Тіма Бернерса-Лі, де він, починаючи з 1992 року публікував новини про розвиток всесвітньої павутини і створення нових сайтів. Ще одна передумова до створення терміну «блог» з'явилася в 1997 році, завдяки американському програмісту – Йорну Баргеру. Публікуючи свої щоденні повідомлення під ім'ям «RobotWisdom», Баргер хотів отримати аудиторію, яка зможе побачити зв'язки між його інтересами. Будучи творчою людиною, він не захотів називати це поняттям «Веб-публікації», і дав цьому процесу ім'я «Weblog». Через два роки, на сайті Peterme.com з'явився жартівливий варіант використання цього терміну: Петер Мерхольц ввів написання «weblog». Цей жарт дуже сподобався провідним працівникам ІТ-сфери, наприклад програмісту Е. Вільямсу (брав участь в створенні Blogger.com і Twitter), і слово